

Rice: Ja, hvad Principet i og for sig angaaer, at den omhandlede Bemærkning ikke bør staae her eller behøver at staae her i Finantsloven, saa ere vi jo aldeles enige, og der er altsaa kun Tale om, hvorvidt man vil standse Finantsloven paa Grund af, at denne Bestemmelse staaer der.

Nørgaard: Der kunde være en vis Anledning til at ønske en videre Forklaring af den Udtalelse, som blev gjort af den ærede 3die Landstingsmand for 9de Kredts (Bjerring), idet den af ham omtalte „Raahed“ kom i en saadan Almindelighed, at man næsten ikke kan tænke sig, hvor flige Udtryk skulde høre hen. Jeg skal imidlertid ikke gaae videre ind derpaa, da jeg forresten ikke tager mig noget deraf; jeg har ikke begjæret Ordet i den Anledning, men kun for at udtale mig om det Punkt i den foreliggende Paragraph 8, som angaaer Controlten i Limfjorden. Det er vistnok det ærede Thing bekendt, at der er givet en meget storartet Fremstilling af denne Controls Nytte i det andet Thing og af de store Summer, som indkomme ved Fiskeriet i Limfjorden (Wesfely: Det er ikke under Forhandling!). Hvad befaler! Jeg vidste ikke Andet, end at § 8 var under Forhandling.

Formanden: Ja, § 8 er under Forhandling.

Nørgaard: Jeg vil blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at det er en vel storartet Beregning, der er gjort, naar Rigsdagens Opmærksomhed er bleven henledet paa, at der indkommer saa betydelige Summer ved Limfjordsfiskeriet i dette Aar mere end forhen, og at denne Forøgelse tildeels skulde være fremkommet som Følge af Controlstens Indførelse. Jeg har nu en ganske anden Mening, og jeg tror ikke, at denne Beregning er virkelig begrundet. Saavidt jeg skjønner, saa er denne Beregning fremkommet paa den Maade, at man siger, naar der i en enkelt By paa een Dag fiskes for 100 Rd., hvad fisker man saa ved saa og saamange Byer i 365 Dage? Og derved er saa den store Sum af 200,000 Rd. bleven Facit. Men jeg maa tillade mig at

henlede Opmærksomheden paa, at naar det rygtes, at der fiskes godt ved en By, da reise Fiskerne mange Mile fra hen til denne By og saa er det ikke saa forunderligt, om der saa kan fiskes paa et Sted for 100 Rd. een Dag; men skal Sligt staae som et Bevis paa Controlstens Nytte, saa vil jeg tillade mig at spørge, hvorledes det kan tjene til selv det ringeste Bevis derved. Har Fiskeriet f. Ex. tidligere indbragt 20 eller 30,000 Rd. mere, end det har indbragt i dette Aar, hvorom man slet ingen Beregning har, saa veed jeg virkelig ikke, hvorfra man henter Beviset for, at Controlten har gjort den store Nytte, som en slig Udtalelse tyder hen paa.

Jeg har nu gjort den modsatte Erfaring. Fiskerne, som boe rundt om mit Hjemsted, have flere Gange i dette Aar henvendt sig til mig og anmodet mig om at indbringe et Forslag til en Forandring i Fiskeriloven, og som en Kjendsgjeldning har jeg her til det høit ærede Thing indbragt et Andragende fra et af de vigtigste Fiskeriteier, nemlig Den Fuur, hvoraf det modsatte Resultat fremgaaer, og hvori Andragerne udtale deres store Misfornøielse med den gjældende Lov. Jeg har ikke kunnet efterkomme de Anmodninger, som disse Folk stillede til mig, jeg har svaret dem, at jeg tidligere paa et andet Sted har stillet det Forslag, som de nu savnede og ønskede, men at det var blevet forkastet, og at det ikke kunde nytte mig nu strax igjen at fremkomme med et Forslag i den Retning. Hvad Controlten videre angaaer, maa det være mig tilladt ogsaa at henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt. Jeg tror nemlig ikke, at det er saa ganske rigtigt, at naar Koerkarlene have indgivet Ansøgning til Ministeren og ere blevne antagne, at Controlleuren da uden videre, naar det behager ham, kan affedige disse Folk, uden at de faae Leilighed til at modbevise, om saa skal være, hvad der foraarsager, at de skulle affediges. Jeg tror, at det for selve Controlten er urigtigt, ja endogsaa farligt for dens Soliditet, at neblægge den Magt i en Controlleurs Haand, at han uden videre kan affedige en Koerkarl, som engang er bleven antaget paa Ansøgning til Ministeren. Der er et andet